

Wolf gesignaleerd in Groningen en Drenthe

Sta je te wachten bij de Action in Hoogezand, rent er ineens een wolf voorbij.

Kevin Schuurman op

Twitter.

De wolf is zo mak als een lammetje. Hij wandelt rustig rond, springt over slootjes, laat kippenhokken ongemoeid en laat zich fotograferen door mensen met iPhones. Dat kan geen wilde wolf

zijn. Maar ik zou hem niet gaan aaien. Het gaat wel om een beest met een behoorlijke hoektand.

Bioloog Ben Koks

Of mensen bang moeten zijn als ze er een zien? Ik zeg altijd spring een gat in de lucht en maak een foto.

Leo Linnartz van Wolven in Nederland

Het is een beetje een gekke wolf, niet goed bij zijn hoofd. Hij had

beter in Duitsland kunnen blijven, waar grote bossen voor hem zijn.

Boer Bert Jagt uit Nieuw-Amsterdam, die waarschijnlijk een schaap verloor aan de wolf

„We kunnen een wolf niet uitsluiten. Alleen had het schaap over het hele lichaam bijtonden en dat past niet echt bij de aanval van een wolf. Een wolf bijt in de hals.

Johan Wesselink, omgevingsmanager Faunafonds

De wolf gedraagt zich atypisch. Het is waarschijnlijk een jonge wolf, die nog geen slechte ervaringen met de mens heeft gehad.

Opnieuw Johan Wesselink

Verdoven en vangen is een optie. Afschieten doen we zeker niet. De wolf is een icoon en we verwelkomen hem.

Gedeputeerde Henk Staghouwer van Groningen

Opinie

Wie niet kan of wil beslissen over orgaandonatie, verdient ook respect

Staat gaat niet over organen

Grote vraagstukken over leven en dood verdragen geen inmenging van de overheid

Ineke Koedam

Donderdag bespreekt de Tweede Kamer de achterblijvende resultaten van het masterplan orgaandonatie. In plaats van met 25 procent, steeg het aantal orgaandonoren over 2013 met 14 procent en het aantal orgaantransplantaties met 11 procent ten opzichte van het gemiddelde in 2005-2007. Nu de doelstellingen niet zijn gehaald, herleeft de roep in de media om een systeem van actieve donorregistratie (ADR), het systeem waarbij alle Nederlanders vanaf 18 jaar automatisch donor zijn, tenzij zij daartegen bezwaar maken. Dit is een gevaarlijke ontwikkeling.

Het actief donorregistratiesysteem is een ver doorgevoerde inmenging van de overheid in zaken die leven en dood betreffen. Een domein dat nu juist niet aan de overheid is. Nederlanders die voor zichzelf geen keuze kunnen of willen maken, verdienen naast de 'ja-zeggers' en 'nee-zeggers' evenveel respect. Verplichte donorkeuze beperkt dan ook de beslissingsruimte die het huidige systeem aan burgers garandeert en zal neerkomen op een geforceerde keuze.

Onbewust

Verder is het zeer de vraag of het actief donorregistratiesysteem recht doet aan de 1,3 miljoen laaggeletterden en de vele migranten met taalachterstand in ons land. Het systeem biedt hierin onvoldoende garantie en vergroot waarschijnlijk het aantal onbewuste donoren. Ook voor ontvangers van een donororgaan kan de gedachte aan een onbewuste of ongewenste

Minister Schippers van Volksgezondheid bezoekt de Donorroadshow, waar voorbijgangers vragen kunnen stellen over donatie.

FOTO ANP/DAVID VAN DAM

donatie ondraaglijk zijn. Het actief donorregistratiesysteem gaat er daarnaast vanuit dat in de samenleving brede consensus bestaat over de gedachte dat men bij hersendood moet doneren. Dit is niet het geval: 28 procent van de in het donorregister geregistreerde Nederlanders zegt expliciet 'nee' tegen orgaandonatie. De ja-keuze als vanzelfsprekend uitgangspunt past daarom niet. Het systeem vooronderstelt het uit

1968 stammende hersendoodcriterium. Onder medici en juristen groeit echter wetenschappelijke twijfel rond dit criterium. 'Hersendood' is een juridisch gevalideerde definitie om orgaantransplantatie mogelijk te maken. Het werd in Nederland in 1996 in de wet op de orgaandonatie opgenomen. Wettelijk zijn hersendood verklaarde mensen dood, terwijl 97 procent van het lichaam nog leeft. Waarborgt dit criterium, dat een patiënt

niet meer bij bewustzijn zou kunnen komen?

Een hersendode patiënt die beschikbaar is voor orgaandonatie, is geen patiënt meer maar donor. Het kunstmatig gaande houden van lichaamsfuncties om organen veilig te stellen, verhindert een rustig en menswaardig sterven. Het invoelbare belang van de ontvanger botst in sterke mate met het belang van de donor. Hoe komen zowel ontvanger als donor tot hun

recht? De transplantatiegeneeskunde heeft bij uitstek te maken met bestaansvragen als deze. Het zijn grote vragen die behoren tot het terrein van zingeving. Beantwoording van deze vragen verdraagt geen inmenging door de overheid en mag nooit het gevolg zijn van een geforceerde keuze.

Ineke Koedam is oud hospicecoördinator en adviseur bij de Stichting Bezinging Orgaandonatie.

'Mensen sterven onnodig door tekort organen'

Een delegatie van patiënten, medisch specialisten en gezondheidsfondsen geeft vandaag een petitie over donorregistratie aan Kamerleden van de vaste commissie van Volksgezondheid. In de petitie staat dat het huidige vrijblijvende donorregistratiesysteem de wachtlijst voor een orgaantransplantatie niet verkort en dat er nog steeds veel mensen op de wachtlijst onnodig overlijden. Het verbond wil dat Nederlanders verplicht ja of nee moeten zeggen op de vraag of zij na hun dood

hun organen willen doneren. Het Masterplan Orgaandonatie uit 2008, waar de Kamer donderdag over vergadert, moest het percentage orgaandonoren verhogen. Dat doel is niet gehaald.

Stijging

Werd uitgegaan van een minimale stijging van het aantal donororganen van 25 procent, het aantal donoren dat blij overlijden organen afstond nam met slechts 4,25 procent toe, het aantal transplantaties na overlijden met 11 procent.

Meer donoren zijn van levensbelang. Maar liefst 71 procent van de Nederlanders is bereid om zelf organen af te staan na hun overlijden, staat in een verklaring van onder meer de Nierstichting, het Longfonds, de Hartstichting en Vereniging Patiënten met Longfibrose.

Ondanks jarenlange, miljoenen euro's verslindende wervingscampagnes voor nieuwe orgaandonoren, blijkt 58 procent van de volwassen Nederlanders zich nog altijd niet als donor te hebben

aangemeld. „Met het huidige donorsysteem komen we geen stap verder meer in de donorwerving”, zegt Rob Broekstra van de Coalitie Orgaandonatie.

Angsten

„En dat terwijl het potentieel hoog is: ruim zeven op de tien Nederlanders. Velen van hen hebben echter deze wens niet geregistreerd. Hoe het komt dat men wel 'tuurlijk!' zegt maar het er vervolgens bij laat? Verschillende oorzaken: reacties als 'Dat moet ik

inderdaad nog een keer laten vastleggen', tot en met allerlei angsten over orgaanuitname en twijfels over het zelfbeschikkingsrecht. Veelal het gevolg van heersende misverstanden en aangepaste angst. Het aanhoudende tekort aan orgaandonoren kost nog steeds honderden levens”, concludeert Broekstra.

„Het huidige vrijblijvende donorregistratiesysteem heeft de wachtlijst voor orgaantransplantatie niet verkort. Daardoor sterven onnodig veel mensen.”